

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Kiadó-tulajdonos: a „szabolcsmegyei lapkiadó-társulat.”

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt.
Félévre	2 frt.
Negyedévre	1 frt.

Szerkesztői iroda, hová a lap szellemi részét tárgyzó küldemények intézendők: **A ref. lelkesi lak.**

Bérmentes levelek csak iusert kezekből fogadtatnak el. A kéziratok nem adatkak vissza.

Kiadó-hivatal.

hová az előfizetési pénzek, a lapba szánt hirdetések és felszólalások küldendők: **Nagyter 136. sz. a.**

Hirdetési díjak:

Minden 5 hasálos peti-sor egyszeri hirdetésnél 5 kr. többszörinél 4 kr. Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatásán, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető. Minden egyes beiktatás után kinstár illeték 30 kr.

A nyilt-terben minden három hasálos garmond-sor díja 20 kr.

Az előfizetők, a hirdetések megszábanál, 20%-nyi kedvezményben részesülnek.

Észrevételek

Szabolcsmegye köztörvényhatósági bizottságának 1874. május 5. és 6-án tartott közgyűléseire *)

Ez évnegyedi rendes közgyűlés a kitűzött délelőtti 10 óra helyett, a főispán ur valószínűleg fontos körülmény szülte késedelme miatt 11 óra után nyitattván meg, a jelen volt 300-ra menő tagok a várakozást szomorú tárgyú beszélgetéssel töltötték. Az aratási kilátások jöttek szóba s összegezve a mondottakat, helyzetünk lesújtónak mutatkozik, az inség előképe felismerhető lett, mert, habár a Nyírségben a gabona vetés állapota néhol kielégítő, a buza itt, de főleg a fekete talajjal alföldön s a dadai járásban már a tél végén tönkre ment, tavaszszal kiszántatott vagy nedvesség hiányában elsilányult átlag három magot kedvező időjárás mellett sem igr. A tavaszaki sorsa a közelebbi 2—3 heti időjárástól függ.

A gyűlés megnyitásánál főispán ur röviden szónokolt, mi tekintve a régebben divó hosszabb üdvözlések s bevezetésekkel járt időfogyasztást — közhelyesséssel találkozott.

Felolvastatván az alispáni jelentés; borzasztó helyzetével találkozunk az ország szerzte gyakori s megyénk észak-keleti részében e tavasszal rendkívüli mérvben pusztító tűzvészek áldozatainak! De a felebarátí részvét némi megnyugtatóra sietünk felmenteni, hogy a szűkölködők már ez ideig is jelentékeny köz- és magán segélyben részesültek, kimagasulván az uttal is Gróf Deegenfeld Imre ur ember szeretete, ki 300 frt készpénzt és 12 köből gabonát adományozott Rohod községnek.

Különös figyelmet érdemel a jelentésnek a közbiztonságot illető pontja, melyből kitűnik, hogy a vagyombiztonság-ellenes merényletek e valóban nehéz megélhetés korában, aránylag örvendetesen csekély számra szorítkoznak.

Ez első tárgyhöz szólt felolvasás közben Molnár Ágoston bizottmányi tagur, előadását a tárgyalás megnyitása után folytatva erélyesen sürgette a közmunka-számadást. Válaszolt a megyei alispán ur közhelyesséssel.

Érdekes vita fejlődött továbbá az utolsó országgyűlési képviselő-választás alkalmával megejtett titkos szavazás még mindig hátralekös költségeinek miként fedezése iránt. E kérdésben a törvényhatósági bizottság, mint a létezett központi-választmány egyedüli szavatosságának állása kifogásolhatlan, mert megtétetvén alkalmilag az idevágó felterjesztés, ez a belügyi miniszterium jóváhagyása folytán teljes jogerőre emelkedett s így a felmerült költségek közhelyessé képezvén az állam által fedezendők; mivel azonban a választások az összeg folyóvá tételét megelőzték, a bizottság előlegetre megyei pénzalapot jelölt; de készlet hiányában az előleget nem eszközölhetetvén, az anyagok hitelben vásároltattak s a rendszeres fedezés utólag kérvényeztetett, fájda-

lom! eredménytelenül a miniszterium és megoldatlanul az országgyűléstől, a helyzet pedig ezek után oda süllyedt, hogy a hitelezők péréll fenyegetnek, kielégítések elodázhatalan. Indítványoztatott tehát a felsőbb helyen tett kérelmezések ismétlése, illetve szorgalmazásán kívül, hogy a szükséges pénzösszeg a közmunka alapból előlegetessék, mi ellen Molnár Ágoston bizottsági tagur most már fokozott erélyvel izben szólott eredménytelenül!

Szabad legyen ez igénytelen közlemény czimszavához képest a vitatás alaki oldalára nézve pár megjegyzést kockáztatunk.

Első követelménye minden tetsületi tanácskozásnak, hogy különösen az önkormányzat tanácskozási szabályok a tagok által ismerve s szigoruan megtartassanak, mivel ennek hiányában az elnöki szerep felette terhes az eredmény viszonylagos s az idővesztés bizonyossá válik.

Szabolcsmegye bizottmányának van ugyan tanácskozási szabálya, de ha nem tévedünk e szabály szövege nincs minden tagnak birtokában s a miatt kellek ismerve és szemelőtt tartva mi által, mellőzve a főispán urnak az egyes tárgyak érdemére irányzott gyakori érvelését, az elnöki tiszt sikeres betöltése igen megnehezítették.

Egyes szónokok ismételt, a tárgyra vonatkozó felszólalása, mondhatók véleményéhez makacs ragaszkodása, leszorítván a térről a batoralanabbakat, nem keletkezhet eszme surlódás s így a teljes eredmény csak kivételesen érhető el. De a jövő érdekei is kockáztatvák, mert mondatott már nem egy izben, hogy a megyei gyűlés terem a hivatottak szóközi iskolája, ellenben kiérdemült jeleink folytonos gyakorlatai miatt ez iskola az ifju nemzedék számára csak névleg áll fenn.

Vége okadatoljuk a tanácskozási szabályok méltánylatának elégtelenségéből származó idővesztés fontosságát. Vannak e megyének vidékei, honnét a központra és vissza utban is csak 3 nap alatt juthatni el a mostani gyakorlat mellett pedig a gyűlés folyama 3—4 napra is kiterjedvén, hogy az illetők jelen lehessenek egy heti mulasztás és a legtöbbeknek nagydózzal járó költségre kénytelenítvük. Ha nem csalódunk a gyakran nyilvánuló részvétlenség a gyűlés felesleges tartamának tulajdonitandó mert 1—2 napi jelenlétre, ha ez alatt a tanácskozások kimerítettnek többen vállalkoznak holott hosszú ut, mulasztás és költség mellett is csak féleredmény jutalmával sokan meg nem elégedvén, inkább hon maradnak. Fél eredmény alatt azt értjük, hogy a közigazgatás, vagy csak a közgyűlés működésének színvonalán is hézagos jelenlét mellett senki sem állhat, s a minthogy állítva nem létezik csak 2—3 bizottmányi tag sem, ki e tekintetben a mértéket megútné.

A másod napi ülés egyetlen tárgyát a Rózsa István volt árvaszéki elnök ellen foganatosított tisztí vizsgálat eredményének

s tisztí-ügyész nyilatkozatának felolvasása a teendők körül felmerült vitán kívül a fegyelmi bizottság ez ügygyel összefüggő (?) indítványa képezi.

Azon általános tájékozatlanság, mely ezen ügy elintézésének megoldása körül nyilvánult s melynek következménye vádlottra nézve végzetessé lett, arra indít bennünket, hogy a közgyűlés eljárásának taglalásába boesátkozunk, megelőzőleg felemlítvén már, hogy a fegyelmi bizottság befejezetlen vizsgálatot terjesztett a közgyűlés elébe.

Törvényszerint a közgyűlés teendője a vizsgálat eredményének felolvasása s a tisztí ügyész meghallgatása után a tisztí kereset megindítása, vagy abban hagyásának eldöntésére szorítkozott.

Követett-e a törvény rendelete. Nem. Hogy ezen állitmányunkat beigazoljuk utalunk az 1870. XLIII. törv. ezikk 43. §. pontjára, mely a közgyűlés hatáskörét megszabja, továbbá az ugyanazon t. cz. 80. §., mely az eljárást a közgyűlés illetőleg berekeszti.

Itt látjuk helyén a tisztí ügyész ez uttal tanusított magatartására következőt hangsúlyozva megjegyezni.

Nézetünk szerint a tisztí ügyész nyilatkozatában tulhajtott az elébe szabott korlátokon midőn vádolt ellen a fegyelmi bizottság jelentésében foglalt adatokat illetőleg vádakot maga részéről ujakkal szaporítá — e helyett, a tények talán tulszigorú mérlegelése után, mint a törvény örének, már ha f. i. mint ilyen szerepelt, mint jogászának hivatás szerűen figyelembe kellett volna vennie vádolt helyzetét, ki a vádak s az önkényt kibővített bírói jogot gyakorló közgyűléssel szemben védtelenül maradt.

Védtelenül a szó szoros értelmében miután kizárván a vita és vádaskodás lehetőségét, — hivatalos védőt a törvény nem rendel, míg viszont a helyzet így alakultában, a törvény ziláltsága, a tisztí ügyészi nyilatkozat sötét színezete s némely idegesen-huzgó bizottsági tag arcz és test mozgása, szavakban foglalt felgerjedése a jó szándékot megfélemité, — pedig csak kezdőre volt szükség és a szónoklatok hosszu sora nyiland meg, mely az igazság és törvény feltételeinek nem kevesbé megfelelő, de vádlottra nézve kedvezőbb véget eredményezend. De mit érnek a képzelt szónoklatok, ha valóságban mind egygy hiányoznak!

A védelem helyett vita támadt a 85. és 86. §. értelmében.

Bocsánatot kérünk a büntető eljárás-hoz viszonyító összes teendők tulesnek a közgyűlés és főispán hatáskörén!

A tisztviselő bünösségének a büntető törvények értelmében meghatározása a törvénysek jogköréhez tartozik, mely a tisztí kereset tényálladékat bünnek találva büntető vizsgálatot rendel s a további az ügyiratoknak az alispán részéről kiszolgáltatása illetve átvétele után, — a közvádó folytatja. Legalább mi a kétségtelenül zilált és hézagos törvény szavaiból és szelleméből más kiapróni nem tudunk s ezt helyesnek és

*) Tárgyalmas miatt e hosszabb közleményt csak most közölhetjük.

szükségesnek tartjuk, mivel a bűnösség kimondásának roppant horderejű tényelényegesen módosul, ha egy védelemet s határozata ellen fellebbezést engedő törvényszék s nem egy 600 főre menő testület illetve a belügyminiszter vetője által lón felállítva.

Mi lett tulajdonképen ez ügyben határozatilag kimondva, őszintén bevaljuk a pillanat fontosságával össze nem férő zaj közepett nem fogtuk le. — A főispán ur gyengébb méretű hangja miatt, főleg a határozatok kijelentése alatt, a teljes csend valóban kívánatos volna.

A fegyelmi indítvány választmányára, az ezen alkalommal is hiányosnak bizonyult törvény megváltoztatásának kérvényezését czélozva, a tárggyal alig volt összefüggésben, de ha ilyennek vétették, akkor ismét Szomjas József ur módosítványa, melyugyanazon törvény csakhogy nagyobb mérvű megváltoztatásának kérvényezését értvé, miért nem volt tárgyalható? nem értjük.

A gyűlés utolsó szónoka megragadván a kinálkozó alkalmat keresken kifakadt a kor romlottsága ellen. Rég elcséplte szalma ez tisztelt uraim! melyből ismét csak a mult dicsőítése s a társadalom míveltsége folytán szükségképen következő erkölcsi hanyatlásának tévta kerül ki.

Való, hogy e tévtan vitatásáért Frankhon tudós egyeteme a helvét szabadonczót J. J. Rousseaut megkoszorúzta, de a lángész dicsőségét önmaga kicsinylé s mit állított, meg is czáfolá, pedig előbb remekelt! s utóbb csak igazat mondott! Ám de az a mult században történt s nem a káliai vár falai között. Aztán legyünk őszinték, a 61-diki alkotmányosság idejében is történt valami, mit a 67-diki tisztújításkor sokan szeretjük hinni szándékosan nagyítottak s mi később feledésben talált méltó sorsot, valaminek tény az is, hogy az árva pénzek kezelése körül előfordult visszaélés, ha ugyan ennek nevezhető, sajnos bár, de miután az eddigiek szerint a tőkék és kamatok egyetlen karczárja se hiányzik, a tettek következménye nem súlyosítja s a tettes számára is van, ha nem is mentés, legalább enyhítő körülmény, melynek érvényesítését közelebb megkísérendjük az előfordult visszaélés jelentősége a közigazgatás öszletével szemben elenyésszik, s így sem a vezetés sem az ellenőrzés érdemén nem üt csorbát.

— s K —

A „Szabolcs” tárczája.

S ó h a j.

Istennem Teremtöm —
Ugye mint kértelek! ...
No add! no add nekem
Kínzó szerelmedet!

És mint a szirt nem ing
A villám fony alatt
Kedvem mindekkorig
Hídeg márvány maradt.

De jött a nagy világ
Legszébbik anygala!
S megreszketett szívem
Mely gránit szirt vala!

Azóta érezem
Hogy bűnhődöm nagyon!
Óve csak éjelen
Óve csak nappalom.

Isten te ki hallod
Imáim panszát:
Te tudod legjobban
Szerelmem nagyságát. —

Hallgasd meg azokat
Hogy anygolod engem:
Mikép én őt, olyan
Igazán szeressen!!

Szegény Pali!

Bizony senki sem tudja, hogy legnagyobb öröme mikor válik metsző fájdalommal!

Volt nekem egy igen jó barátom, szelid természetű, ábrándos fiú. Szegény Pali! mintha most is magam előtt látnám. Illetékes bíraktól azt hallottam, hogy

A színház és egyéni fellogás.

Voltak és vannak itések, műbölcsészek, kik a szini hatást legnagyobb részben elkörhözhatták másodrendű kicsinyes dolgokat tartották s tartják, mely valóságos rendszerre fejlődve igen sok kárt okozott a dráma körül egy a költökben mint a színeszekben.

En azonban nem tagadom, hogy a szini hatás iránti vágyak és lelkesültségek meg kell lenni egy a költökben, mint a színeszekben; mert ha már van szinpad, van szöszék, az onnan tartott beszédnek le kell hangzani, meg pedig oly czéllal, hogy az az életre hasson, oly czéllal, hogy gyönyörködtette tanítson, hogyan lenne azonban meg a kellő hatás, hogyan értenék el a czél, ha egy a költő teremtő lelkében, mint a színesz alakító képességében hiányzanék a tehetség mely ezt előállítani képes, hiányzanék a nemes ambíció, mely azt léteíteni is akarja?

Igaz, hogy az óriás lelkek művei nem kénekhatalást gyakorolva a hivatott lelkekre szinpadon kívüli olvasás közben se.

Shakespeare költészetének, Jób fellengző gondolatainak nincs szükségök szinpadra, vagy katedrúra; így tehát mű előállhat szinpad hatás nélkül is; azért az örökbecsű mű lehet, meg ellenben szini hatás ama nélkül nem gondolható; kevésbé jogosult-e azért ez? Nem csak másodrendű a mellett. Amaz a teremtő eszme, mely örök, emez az eszmeinek teste, melyet megfoghatunk, de éppen azért változó.

A szini hatás azért, bár a dráma eszméjén kívül lelje is támpontját, mindamellett attól elmaradhatatlanul szükséges segédesszök a kivitelben mindaddig, míg a kellő korlátok között mozog, mindaddig míg nem torzít, míg a helyzeteket lélek állapotokat igen rikkó színekkel nem festi. Nevetéses volna a színesz a közszévagadtal hős szerepében erőt felmetzésre és saját zérvevel megszökőznő tántogó sebhelyeit stb.

De ha a torzítást, a rikkó színekkel való festést nevetéseseknek, sőt megrovandóknak tartjuk, akkor még nevetéseseknek s tévesztetebbek alakításnak találók azt, ha a költő vagy a színesz a mult eredeti alakjait pusztán az újabb kor uralkodó eszméi iránti hódolatból kivételként eredeti jellemköből s jelentőségköből ha egy kaczagányos, párducos hőst az újabb kor szalon topánjában, fehér mellényében és lecsékfarkjában állítanak elénk, ha a népevelés régiszatirikus alakjait oly elismerés és tiszteltetés tönjével venni körül, mely ma a népeveléssel jogsan megilleti.

Mindkét túlságan elenszere és orvossága azért az egyszerűség természetesség és hűség a szini hatás eszközeinek használatában, hol ez a három együtt működik, hol ezek végjék egymást és összevágának mint a hullámkarikák: ott a kellő hatás kimaradhatatlan.

Az élet folyását halad a történetet mindig folykinek Isten képessége adott annak a drámai előadás mezején eszmeködni kötelessége. Kötelessége híven megkülönböztetni a multat a jelenától, ismerni vagy helyesebben megismerni a viszonyokat, körülményeket, melyeknek alakjait személyesíteni, meg egysszer feltámasztani akarja, vissza kell magát élni a helyzetbe a melybe helyekedik.

Ezek általános elvek most s általános elvek fognak maradni mindenha, melyeknek hódolni írónak és személyesítőnek egyiránt kötelessége, melyeket e téren minden műbölcsész és kritikus elismer.

Hanem van egy más dolog ez az egyéni fellogás! Erőteljes felemelkedés kell oda, hogy az ember eszményi magaslata juthasson, hol nincs többé sem személy, sem bosszu, sem ellenszenv, csak elv.

Jól tudom én azt, hogy bár mennyire átlegyen is egy hallgató az egyetemes művészi elvektől hatva, mindamellett, ha a szinpadon egy osztályához tartozó

nagyon ritka a szép férfi: én öt mindán annak tartottam. Termete arányos, karcsu mint egy nő, ábrándos szemében örökös mosoly ül, mely az első pillanatban megnyer, a jó emberekkel bizalomra hívja fel, a rosszaktól tiszteletet parancsol; halvány arczát egy-egy magasztos eszme dicsősöskör, vagy a méltányos harag felerjeleése alatt lázas pir futja el kicsiny bajszna alól esokra hívogató kacsingat ki a pirosló ajak, modora nyíjas, előzékeny és szive? abban igazán nem lakik másnak ártó rossz gondolat.

Tizenhárom évig jártam vele együtt az iskolába, hat évig laktam vele egy szobában, meritettem vele egy tálból és szeltem egy kenyert; lehet gondolni, hogy mennyire öszterrotot lelkünk!

Egy volt az örömnök, egy volt a bánatunk is! Iskolatársaink előtt Damon és Pithias volt a nevünk! Ha szüleinktől kaptunk valamit, nem tudtuk elfogasztani egymás nélkül; egyszer botoztak meg egész iskolai életemen át, valami gyermekkori csinnyért, ó akkor is velem volt, mikor e csinnyt elkötvettem, de a botból sem kapott kevesebbet mint én.

Csakhogy a boldog gondatlan iskolai élet nem tarthat örökké, megélhetési módot kellett keresnünk, tenni valamit, hogy a társadalomnak, ha nem nélkülözhetlen, de mégis hasznavehető tagjai lehessünk. En rászántam magamat, hogy pap leszek, mihelyt Pali megtudta ezt, azonnal ellátározta, hogy ő sem akar lenni más.

Igy történt, hogy most két éve ott hagyottuk együtt az iskolát, én ide vetődtem Szabolcs megyébe segédlelkésznek, ő egy felföldi faluba ment három éves rectoriára, mert kedvezőtlen anyagi helyzete lévén, e három év alatt igyekezett megtakarítani valamit, hogy a kápláni élet ösztörvéve éveit keresztül börtönlök képes legyen Ekként messze estünk ugyan egymástól, de leveleinkben gyakran megajítottuk a régi szent frizyet, közös emlékeinket — a boldogabb időköl — felelevenítünk, bíralat alá bocsátottuk terveinket, melyeket a jövőre építetünk.

Ez év februárkö elején éppen kis szobában üldögéltem, s bodor füstököt ergetve gondolkoztam azon thema felett, hogy kimívelheti e magát egy ref. pap, midőn szántani vetni, a földet turni van kényszerítve,

nevetésségé tétetik, gyengéj, botlásai, hibái, hínei követezében jogosan kigonyultatik, nem tagadhatja meg, hogy szívében egy bizonyos nemét a szegényeknek és sérelmeknek ne vigye el magával, ha bár ott a közvetlen hatás alatt elismerte is a művészet hatalmát s legjobban tapsolt legyen is.

Ha a papi vagy tanítói kaszt jelen, vagy mult gyengéj vettettek felszínre, tudják talán az illetők, hogy mindazok igazak, mindazok úgy voltak a multban, még is elmentönd belőlök egy hang, mely kárhözatalog szólal fel: Miért tártának fel egyengeségek? Miért nem vetünk fitymolt a multakra?

Egy Moliere „fösvény”-ét vagy „Tartuffe”-jét egy fösvény, vagy álszenteskedő sem fogja soha is belső lázadás nélkül végig nézhetni, vagy legalább a nélkül, hogy magára ne ismerjen.

Itt van már azon egyéni fellogás, mely a magassabb művészi elvnek nem hódolva, vagy azokat pusztán magán sérelméből megvetve helytelenül fogja megítélni mind a költőt, mind a színeszt.

Azt akarom-e ezzel mondani, hogy az egyéni nem állhat meg az eszményi mellett? Oh ellenkezéleg sőt az általános elvek alkalmazásánál az egyének is mindenkor van, (sőt kell is lenni) bizonyos kisebb nagyobb szerepe.

Az is igaz, hogy mint minden tudományágnak úgy az ítéletnek is különböző iskolái vannak! Nem azért mintha az örök szép mindenki iskola előtt örök szép nem lenne, hanem azért, hogy az örök szép megteremtésére előállítására egyik ez másik amazut választja.

Az egyéni fellogást korlátozni akarai önnefogva és azt bűnnek tartani, feltéve, hogy azt általános elvekre tudja viszamenni valóságos botorság és nagy jártatlanságot tanusít Izraelben.

Különösen egy színesznök tudnia kell azt, hogy minden alak személyesítője kisebb nagyobb tekintetben egyéni művelés (és oda adja a költő teremtés mellé, a nélkül, hogy (ha jó színesz különben) a darab szelleme elleni szentségöröst követne el. — Innen van, hogy minden nagy alakító szellem újabb fényt és újabb zamatot ad ugyanazon egy személynek, egyik egy másik más részlet kiemelésében halhatatlan és bámulatra méltó.

Ezen általános nézetek előre hősötása után pár igénytelen észrevételt vagyok kénytelen tenni, — miután erre felhiva lettem, mint a „Szabolcs”-nak szerkesztője a „Közöny” 28-dik számában „Egy színesz” név alatt beküldött czikkeseikére.

Az „Egy színesznök” ama tanácsát, hogy a műbíralók tanulmányozzák az aesthetikát, dramaturgiát, történelmet és ethnographiát teljesen osztom és aláírom, azon megjegyzéssel, hogy mindezek tanulmányozása nagyon ráér a színeszre is.

Azonban azon feltevéséről, mintha a szini bíralat közötti különbségnek a két lap közötti elenségeskedés volna az oka valóban nem tudom mit tartsak, de még arról se ki oly könnyelműleg így melyre ható vádalk pedig valódi akar egyik akár másik lap szerkesztőségét.

A két lap közötti polemia f. évi martius havában végleg beszünttetett, s a két lap szerkesztője között ha nem is intim viszony, (mert a körülmények-dést mindeztideig akadályozták az idő és körülmények.) de olyan viszony bizonyosan van, mint két ember között, kik egy városban élve egymás meggyőződését tiszteltben tartják, egymásnak rosszat nem kívának, s mindenek felett pedig olyan, hogy ha egymás ellen kifogások lenne nem bujnának a színházi referensek palástja alá, de megmondának azt egymásnak tértias nyíltsággal s öszinteséggel.

Mindenesetre belsősséggel ajánlom önnek „Egy színesz” ur hogy máskor ne mondjon ki hebeburgián

ha mindennapi falatját megkeresni akarja: annyira, hogy mások, gyakran egy szelleműs közönség lelki tanítója lehessen? midőn levelet kaptam a szomszéd postáról. Már a boríték írásról megismertem, hogy az én kedves barátom írja, mohó kíváncsisággal törtém fel és olvastam el.

Arról értesített, hogy ekléziája megtette örökös tanítónak, 500 frt évi fizetéssel, megél abból, ha nem lesznek tulajdonítói igényei, ő pedig egy gyönyörű szép, fekete szemű anygálba beleszereltet, lemond papi vágyairól, nem akar emergálni tovább és ezt a kis anygált elveszi, de régi barátságunk nevében kérem engemet, hogy menjék el febr. 21-ére, esküvőjök napjára hozzá s én adjam reájuk áldásomat, mert meg van győződve róla, hogy az, önzetlen baráti keliből fakadván bizonyára fogatosos leend.

Azonnal választom levélre, hogy ott leszek. El is indultam. Egész utam azon törtém a fejemet, hogy milyen boldog két nap lesz az, mit Palim és kedves mátkája körében tölteni, fogok mennyt fogvat beszélni a boldog együttélő elmult napjairól, mennyi lelkévtárt építünk a jövőre, hogy fogom sovár szemekkel kísérsni az új pár eszokolózó ajakát, s tréfálva követelni mátkájától, hogy barátom szívéből, melyet ő egészen elfoghat, ne szorítson ki engem régi helyemről, hogy úlnék egyszerre kettős ünnepet, barátom lakadalmit s viszoitlításunk boldog ünnepet.

Ugy elgondoltam mindent!

Milyen lesz vajjon mennyasszonya! Hogy fekete szemű ezt tudtam mert Pali megírta levelében, és ennyit tudnom elég volt, hogy magam elébe képzeljem őt, hogy lássam lelki szemekkel könnyü termetét, mely karcsu mint az öze, halékony mint a nád, mint az esti szellő ingat, gyermeki ártatlanság tűzében égő két szemét, piros ajkát, fehér arczát, mely az esküvő magasztos pillanatában majd szokatlanul halvány leend. Ugy elgondoltam előre mindent!

Vajjon odahaza van e én barátom, mikor megérkezem? Nem — bizonyosan mátkájától kell haza hívatnom őt, s csak majd akkor véhetem szemügyre, hogy mennyit változott, egészen férfivá lett, azá tette az elválásunk óta kinőtt szakál és bajusz, szeme a

oly vádat, melynek komoly felmondása önmagának is szegény pirt hajthat arzába. Ki nagy ily gyűnösítést képes feltenni embertársáról, kiket még mellette nem is ismer, arra azt szokták mondani hogy magából indul ki.

En magam a „Londoni koldusok” előadásánál nem voltam ugyan jelen, de valamin a vezetésem alatt álló lap színházi referenciának műtészeti tehetségéről felteszem, hogy kimondott ítéletét tudja általános elvekre visszavinni és indokolni, úgy a társ lap kritikusról is fel kell tennem, hogy kimondott műtéletét nem könyvelme írta le, és egy másik mint másik nem személyes beszűből, gyűlölségből, ellenszemből. Kiszemélyes beszűben képes lenne feloldozni a művészetet és nem lenne méltó az emberi fenségese nevezetre, beszűrován a humanizmus magasatos templomának egyik ragyogó csarnokát a művészetet. S ha különbség van a kettő között ez az egyéni feloldásban rejlik, mely az általános elvek alkalmazásában akár egyik, akár másik részről nagyobb szabadságot engedett magának. Különben az indoklás nem maradand el a színházi referens részéről se.

Az is feltűnik, hogy ön „Egy színész” ur nem tudja azt, hogy a fővárosi lapok se egyformán vélekednek az egyes színi előadásokról, valamint az is, hogy mióta e társulat itt van a két lap ítélete némelyekben össztalálkozott, ha már annyira szeretnék a színházi referenciák palástja alól villogtatni gyilkainkat: úgy bizonyos mindenütt eles ellentétet képzünk volna egymás ellen; s különös az is, hogy már több ízben a többiek között a „Jó hazafiai” előadásra nézve is egészen ellentétes volt a két lap ítélete, s csak is az iskolamesterre mondott bírálaton akadt meg a szeme.

Különben „Egy színész” ur sokkal férfiasabban cselekszik, hogy ha az „Egy színész” helyett sajátnevűvel lép fel. Ismertesse meg magát! Ki oly jó tanácsokat tud adni, amikor valóban jartásnak kell lenni ezen a téren! Aesthetikai vagy dramaturgiai tanulmányai előtt szívesen engedünk tét (hiszem a „Közöny” szerkesztője is) ha megíték azem a kellő mértékben: máskor azonban okavodják oly vadaknak terhelni ismeretlen egyénekre, melyek ha nem bosszantók, legalább is neveléségek.

Lukács Odón,
a „Szabolcs” szerkesztője

IRODALOM S MŰVÉSZET.

Könyvismeret.

Olvasókönyv a haladó felnőttek számára. Kiadja a „Pesti népoktatási Kör”. Ára köve 50.
„Elvész a nép, mely tudomány nélkül való.” E közmondás lebeghetett a „Pesti népoktatási Kör” előtt midőn a felnőttek oktatásáról az egész országban s annak fővárosában, Budapesten is gondoskodott. Az erély s buzgalom, melyet a népoktatási Kör a téren kifejtett, igen szép sikert eredményezett eddigelé s a Kör folyton tartó buzgalma, áldozatkészsége még többet ígér továbbra.

Az előttünk fekvő „Olvasókönyv” kiadásával nagy áldozatot hozott e népoktatási kör és pedig oly áldozatot, melynek jó gyümölcse megmérhetlen, a nép kedélyére, tudására gyakorolt hatása s az sből önkény következő eredmény kiszámíthatlan. Valóságos, lelki eledel e könyv, azok számára, kiknek szíva van az irni, olvasni tudó felnőtteknek, kik talán hézagos ismereteiket gyarapítani kívánják, kik szomjuzóznak az igazságot.

Szemleli része van e könyv létrehozásában a „népnevelők pesti egyetemen is”, mely kiadását indítványozta s az eredeti tervezetet a Kör felszólítására olyan elkészíté. Az országnézés azonban Péterfy Sándor é, ki e könyvet paedagogiai tapintattal szerkeszté.

boldogságtól sugárik, s örömtől reszkend ölélésemre kitárt két karja ha majd felém közebit.

Tizenkét óra volt dében, mikor megérkeztem. Tudtam hogy az iskolát a templom körül, melynek hollétét a kihallatszó harangszó elárulta, kell keresnem: tehát csak mentem be a faluba, mint a ki jól tudja a járást. A templom előtt aztán megkérdeztem, hogy hol lakik a tanító? Egy asszony sirva mutatott a házra, mely előtt kérdezősködtem, — a keblemben lakó örömmel olyan ellentétet képezett asszony sírása, hogy szinte nevettem rajta! Bementem. A pitvarban nem találtam senkit, kinyitottam egy szobaajtót, és a mint betekintek, ott láttam holtan, hidegen, kiterítve egy embert, Palit az én kedves, felejthetetlen jó barátomat.

Lakadalmá előtt néhány nappal himlőbe esett és meghalt. A boldogság gyors szárnyain siettem hozzá, hogy lángujjok mátkájával összedajm, és ő megérkeztem előtt őszekkel a halállal, e géjajku menyasszonyal, nekem pedig a viszontlátás reménye nélkül, vesztésem teljes tudatának égető kínjával kellett megválnom tőle s lakadalmi zene helyett a koporsójára hulló rong tómpa kongását hallanom, akkor midőn őt újra birni, vele ismét boldog lenni reméltem.

És ő a fekete szemű angyal? A letört ifjú gyászos menyasszonya? Alig valék képes elvonni a sírtól, melybe vélelőnyemet tettemet, orjángó keszervel vette magát vissza mindannyiszor, míg végre félholtan hazá szállított őt. Otthon ágyba fektét, s mire szépen kivirított a pünkösdi róza, ott fektét ő is a felejtethen mellett. Oly szép nap volt akkor, úgy mosolygott a virág, úgy dalolt a fülemüle úgy reszketett az átmelegült lé! Talán mindent a szerető ifjú lelkek viszont találkozásá idézte elő.

Most már nem választja el őket senki. Nincs többé felettük hatalma az időnek.

En pedig hazá hoztam keblem bánatát és ama meggyőződést „porok és hamvak” vagyunk

A hasznos ismeretek és szükséges tudnivalók minden nemől foglalt magában e könyv olvasmányai, melyek a népet helyes gondolkodásra készítik, szívet, lelket idomítják, nemesítik, erényes és munkás életre buzdítják, hazafiságra serkentik, szóval a népet nevelik, emberi és polgári költelenségöknek, helyes és okos betöltésére tantják.

Külön külön szakaszban van bemutatva az ember mint egyén, mint a család, s mint a község tagja, mint az emberiség tagja, s végül az ember a nagy természetben.

Midőn ezen a név erőteljesen művelődését célozó, felnőtteknek szánt művet ismertetik; egész bizalommal fordulunk a nagyérdemű olvasó községhez s egyes pártfogásokat kérjük, hogy így a nemes vállalat országosan anyagi támogatásban részesüljön, további üdvös működésének alapját letehesse. Ára e műnek erős kötéssel ellátva csak 50 kr. Megrendelhető helyben Illin ez G y l a ur könyvkereskedésében. Ajánljuk a népművelődés iránt érdeklődők figyelmébe s főleg a községi felkász urakat kérjük, hogy a népoktatási Kör ene jeles művét a nép kezébe eljuttatni s általa annak szívet s elméjét nemesíteni, fejleszteni hazafias hivatásukból eredetnek tartásák.

— b — a

UJDONSÁGOK.

(O) **A pótszavazás** megyénk részéről Nyiregyháza f. é. év. június 15-én veendi kezdetét s folytatattni fog minden hó elsején és 15-én ha ugyan ezen nap ünnepre nem esik; akkor a következő napon fog megtartattni. Az 1873-ik évről elmaradt vizsgálatoknak felülvizsgálása ugyancsak városunkban folyó hó 17-én Bertard Lajos h. m. miniszter osztálytanácsos ur közbejöttével fog megjejtteni. Jövöre nézve pedig Bónis Barnabás megyei alispán ur által a m. k. miniszterium rendelete folytán egy jövő számmunkban közlendő alispáni irat tétetet közze.

× **Dnes György** helybeli ref. segéd felkász beszeretzi páppá választását az újabb küldöttség vizsgálata alapján az egyházmegyeyi gyűlés egyhangyalan megörösítette. Az ellene beadott vádak egytől egyig alaptalanoknak bizonyultak. Egy hét múlva bresut veszt városunkból, hogy új hivatalát elfoglalhassa. Kisérje áldás léptét.

(I) **Borzasztó szerencsétlenség** történt a múlt hóban B.-Olasziban Zemplén megyében. Ottani földbírtokosnak L. O.-nek gulyájában van egy veszett dühöségű sveizi bika, mely már több embert kegyetlenül összetört bejelentetven ez eset az ottani szolgabíró-sághoz, a szolgabíró elrendelte a bikanak zár alatt tartását. Azonban nevezett uraság a bikané nem záratta el, így történt hogy egy este az ottani ref. felkász hazatél mevnén a faluból, megtámadott a bika által, a felbuzsított állat agyékánál több bizonyu hasitásokat tett, majd földre gyömörvén a porban maga előtt forgattá, a szerencsétlen áldozatot végre sikerült valahogy felállni, akkor a bika ismét neki roham, mire a felkász végkétségtűbeesésben annak szarvait megragadta akkor a bika egyebet nem tehetven orrával lökdöste annyira, hogy belső részeit összereszesolta. Többen néztek e jelenetet, de nem volt bátorsága senkinek odamenni megmentésére, míg végre neje észrevén férje szerencsétlen helyzetét végső önfelelőzással oda futott, a bikanak orrát puszta kézzel megzűtötte s csudalato a felbuzsított állat e nőnek bátor fellépésére elsompolygott. A szerencsétlenül összetört lelkiasztort gyogykezelés alá vették, felépüléséhez nincs remény. A bíróság gyogykezelési költségeken az illeto birtokest elmarasztalta, és a bika elárúsítására, s mig az történethekké annak elárúsítására kötelezte. Azonban ő csodálato az uraság ez illeletet serelemnek találván, fellebeztet. Tiszteljük a humanizmust. — Közöljük ez eseményt bár egy kevésbé későn is, neán árt egy kissé figyelembe venni a korszakelent.

□ **Képviselői gyűlés** Nyiregyháza jun. 2-án 1874. A jegyzőkönyvek hitelítése után a megválasztott főjegyző és irnok az esküt letették. Orvostatót a honvé. ezredesnek honvédelmi miniszterium rendeltete kérésérelőben a képviselétűs áttét irata, melyben a nagyvendéglőben szemben eső kapitányi laktnyákhonvődhászár kaszárnyává leendő átalakítását sürgeti. A képviselétűsnek laktnyává átalakítását határozottan megtagadta, egyzersmind indítvány folytán felirat küldése határozottat a miniszteriumhoz azíránt, hogy városunkba lovas katonaság ne szállásoltassék és a szabolcsi zászlóalj továbbra is itt maradjon. Árvaszéki úllóulki Majsersky Béla választást meg 89 szavazattal Palicz Mihály 27 szavazattal ellenében a választás eredménye általános örömmel fogadtatt. Egy-egy szerencsésőbb választási régen nem tett a képviselét. Nála képzészet, szorgalom és becsületesség párosulva vannak. Czupra Edegre fellebeztése a ráhozott képviselői határozat ellen, úgy a Domján Sámuel fellebeztése a Mikecz Józsefre hozott határozat ellen bejelentetven a vonatkozó ügyiratokkal a megyei hatóságához felterjesztetnek. Végül érdekes vitaközlésre adott alkalmat Benes László jelentése a kisdölvő ügyében, melyben véleményezte, hogy az óvodába járó gyermekektől havonként 20 kr. vétes-ék, hogy azokból a hiányzó tan és játékszerek időről időre beszereztessek, ezen indítvány azon módosítással fogadtattott el, hogy nem havonként 20 kr. de minden gyermekről beírások egy frt fizetendő.

(sz) **Ismét több tüzeset.** Thason multhó 27-én két ház és 3 szalmakalad hamvadt el. Ironyban mult heten Jármy Jordán ur akla legvégen beleégett vagy 130 darab sertés. Ju. 4-én ismét tűz volt Berencsen, eredményéről még nem kaptunk tudósítást.

(I) **Meghívás.** A szabolcsmegyei „általános tanítóegylet” f. évi jul. hó 7-én d. e. 9 órakor Nyiregyháza a városához nagy természetű tartandó közgyűlésére az egylet t. tagjai a szabolcsmegyei és hajdukerületi tanító urakkal és a tanügy barátainál együtt tisztellett meghívattunk. Debreczen máj. 29. 1874. Kiss József tanítóegyleti elnök.

(Sz.) **Felhívjuk** az érdeklettek figyelmét hirdetésí rovattunkban közzétett azon hirdetésre, melyben

Kálnai László ügyvéd ur ügyvédi iródnájában megnyitását annak helyiséget közze teszi. Ismét egy képzett ifjú ügyvéddel szaporodott a nyiregyházi ügyvédi inkultúra.

(G) **A f. szabolcsi ref. egyházmegyé** júny. 4-diki gyűlést megelőző napon a papi értekezlet megalakult, az alapszabályok elkészítettek, melyszerint a felkász kar e tekintetben 3 körre fog oszlatni, melyeknek központi helyei Nyiregyháza, Kálló és Kisvárdá lesznek. Az egyházmegyeyi gyűlésen Ujlalusi József utjabban s gondnoknak megválasztottat, a gyűlés eredményéről jövő számmunkban töböt.

□ **A Kisvárdavidéki „felekezeti-küli népművelési egylet”** saját penztára gyarapítására folyó 1874. évi június 29-én Kis-Várdában az ugynevezett „Várkertben” sorsolással és táncmulattal egybekötött majális rendez. Belépti díj 1 frt. — Csaldégy 3 frt. — Egy sorsjez 20 kr. A majális kezdete 3 órakor délután Kéretnek a nők egyszerű batist ruhában megjelenni és saját ruhazsűtőjűkből egy kis nyakkendőcskét magukkal hozni. Jéggyek előre válthatók Kis-Várdában: a gyűlésszertárban, Sümeygy czukrászdájában, Grünvald Samu, Soltész Emil, Balkányi Párkas kereskedésében és Windt és Karfunkel termény-csarnokában. A majális napján pedig a várkereti kapunál felállítandó penztárnál. Pilsy László egyt. elnök, Kerekes Elek egyt. és rend. biz. jegyző, Vay Péter rend. biz. elnök.

(B) **(Beküldött.)** Előfizetési felhívás Andrássy Béla „hagyományaitól” című műre. A korán 1873. május hó 1-én, husz éves korában elhunyt tehetséges ifjú rodalmi dolgozataiból becsütant közre éged tartalmak kötetet. Az előfizetési ár 1 forint beküldendő Aigner Lajos könyvkereskedésének (Budapest, väci utca 18-dik szám). f. évi július hó 1-ig, Hajnik 1874. május hó 16-án Gáspár Lure. A korán elhunyt jeles ifjat műveiből nem csak a fővárosi sajtó, de legnagyobb részét a „Szabolcs”-ból, melynek több éveken keresztül lelkes és kedvesen kitott munkatársai volt, esmeri a község. Reszünkről a legmelegebben ajánljuk az előfizetési felhívást a lelkes község figyelmébe! Az ifjú művei daczira kora éveinek, az utóbbi éveken kívül bizonyos megállapodást és komolyságot tanusitanak, melyek a burkaiából fejlődni kezdő lángelket már-már sejtetni kezdék. Ki e művet megszerzi, mig egy részről esimes és tartalmas fűzetekre tesz szert, másrésztől a kogyelent oltárán áldozandó Megvagyintk gyözdőve, hogy különösen Szabolcs megye nem fog mostoha szívvel viseltetni ez ügy iránt.

— **Egy színműről** a „Közönyben” megjelent közleményre vonatkozólag csak annyit látok szükségesnek megjegyezni, hogy a „Londoni koldusok” át illeto bírálatot irtam a nélkül, hogy tudomásom lett volna a „Közöny”-ben megjelent bírálatról sőt azt még ma is csak mások elbeszélése után ismerem. A két lap közti vitát sem ismerem egészen s mennyiben akkoriban ama bizonyos „Egy színész” valószínűleg városunkban sem volt, így e dolog mindkettőnk előtt „terra incognita”. Minthogy azonban „Egy színész” a „Közöny” igazságszeretetéhez folyamodott, feltehető, hogy a „Szabolcs” bírálatát szándékozik eltiltíni; míg azonban ezt határozottan és nyiltanki nem jelenti, én sem érezhetem magamat hivata, rövid és minden teketoria nélkül väzót egyszerűen, de a tények csalhatatlan logikáján alapuló s részrehajlatlan bírálatom bővebb taglalásába becsú-közn.

A „Szabolcs” diettans kritika.

S Z I N É S Z E T.

— **Vasárnap** máj 31-én „Szökött katoná” énekes népszimű 3 felvonásban. Ezen községben ismert népszimű előadásában leginkább kitűntek Balogné (Korpádine) ki a két fia iránti anyai szeretet érzelmét egész szerepben keresztül feltűnő változottsággal híven és találon exquálta; Abonyi (Gergely Kovács) ki a mostoha helyzetnek hü személyesítője volt. Károlyi (ezredes) és Kónivesné (Kamilla) mint az erőköleség komoly és példászerű személyesítői helyes elismerést érdemelnek. Nem különben Kovács (Monti gróf) kinek játéka még mindig elárulta, hogy szerepjét komoly tanulmánya tárgyal teszi, s komoly igyekeztéhez bír szép alakító képességgel is. Benzi Gyula jólrendezett zenekara tölté be a szüneteket ez alkalommal kiválólag jól válogatott Kellemes hatású magyar dalokkal.

— **Kedden**, jun. 2. „Nők az alkotmányban” került szíre. E korszerű darab kevésbé jóliskerült előadás mellett is mulattatja a közönséget, van azonban magában a darabban egy hiba és ez az, hogy a sokféle megaláztatásokon keresztül vitt nő feülejtését végre is kielegíti, legalább a körülményeket úgy alakítja a költő, hogy ő marad önlyben, midőn t. i. az egyszerű becsületességézi arany gallérul ruházta fel, hogy a képviselő leányát megverhesse. Különben az előadás elég jól sikerült. Kónivesné (Krisztina) ez este igen kitett magát, szerepét hásszúggal s könnyed eleganciával adta egészen azon pontig, hol a megalázott férj végre férfiasággal lép fel s nejének szemrehányásokat tesz, itt a vesztés férj és feleség között egyszerre megváltozik, a nőnek egészen elentetés érzelmek kell átmenni, itt kissé sántított alakítás. Különben el kell tenni ismerünk, hogy igen kedves színpadi alak volt. (Bántvány) előadása egy két kisebbszert tövészték kivéve szintén beillett a keretbe Kovácsról (B Szalmakalad) ismét csak dieszerőlet lehet nyiltakozunk eredetűb üres fejű s a társalgásban némi routinál bíró, tönkre jutott bárosként a életben is állg találatának K. Ella (Ilka) és Abonyi (Berese) mint mindig megféleltek most is a községhez hozzájuk kitott varakozásnak. Meg kell még emlékeznünk Hatvaniról (Borhocs) ki ugyáztik, nem egy kortesvéért kitott már a legszebb példányok közül.

— **Csütörtökön június 4-én „Sátán leánya”** énekes vígjáték 4 felvonásban Irta Petrovics.

— **Szombaton június 6-án „Mari, egy anya a népből”** mind kettőről jövő számmunkban.

Értesítés.

A nyiregyházi ág. ev. elemi népiskolák nyári vizsgái következő sorrendben fognak megtartatni.

a) Tanyai vizsgák: június 15-én délelőtt Manda és Badur tanyai, délután N.-Cserkesz, Ujtelek, június 16-án d. e. Jakus, Antal, d. u. Racsó, K.-Cserkesz; június 17-én d. e. Henzel, Sulyán tanyai.

b) Városi vizsgák: június 21-én d. u. Nádor-utcai első elemi osztály; június 22-én d. e. 5-6 elemi leány és fiú osztály; d. u. alvégi I. elemi fiú- és

leány osztály; június 23-án d. e. 4-dik leány és fiú osztály; d. u. felvégi és nyugati első elemi osztály; június 24-én d. e. 3-dik elemi leány és fiú osztály; d. u. központi első elemi osztály.

A tanyai vizsgák délelőtt 8 órakor, délután 2 órakor, a városiak délelőtt 7 órakor, délután 2 órakor veszik kezdetüket, még pedig úgy, hogy délig két osztály, délután is kettő végzi a vizsgát, miről a t. cz. szülők s a nevelésügy baráti tisztelettel értesítettek.

Közi

Pazar István,
a nyiregyházi ev. tanítóör-
előke

Vasuti közlekedések.

A „tiszavidéki” vasutvonatok indulása, Nyiregyházáról: Miskolc Kassa felé 5 óra 30 perczkor d. u. és 7 óra 48 perczkor reggel. Nyiregyházáról Debreczen felé indul 10 óra 45 perczkor d. e. és 7 ór-15 perczkor este. Nyiregyházáról indul Ungvár felé 8 óra 20 perczkor reggel, (szereán, szombaton 6 óra 47 perczkor este; érkezik 6 óra 5 perczkor este és (szereán szombaton) 10 óra 17 perczkor d. e.

Felelős szerkesztő: Lukács Ödön.

HIRDETÉSEK.

A magyar-német erdőipar egyesület

közzé teszi, hogy Tokajban és Szolnokon a „Sepper és Sator” cégtől átvett s újonnan berendezett gőzfűrészek folytonos működésben vannak; ugy e helyeken valamint a következő állomásokon :

Nyiregyházán, Ujfehértón, Debreczenben, Szerencsen, Miskolczon, Súlyőn és Fegyverneken dusan felszerelt raktárai megnyitattak.

Felhívatik tehát a t. cz. közönség figyelme arra, hogy e helyeken mindennemű vágott és szállfaanyagok eladásra készen állanak, rendkívüli megrendelések pedig gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

E faíruk kitünő minősége s a lehető ousó árak minél több megrendelést engedvén remélneni, a t. cz. közönségnek tisztelettel ajánlja

Huszthon, 1873. szeptember 30-án

(12-9)

az igazgatóság.

1975. K.

1874.

Árverési hirdetés.

Szab. és kiv. Nyiregyháza város kir. kisebb haszonvételei e folyó évi június 30-kán s következő napokon, a városházánál dél előtti 8 órakor — 3 évre — részletenként, nyilvános árverés útján haszonbérbe fognak kiadatni.

Az árverési feltételek a polgármesteri hivatalnál megtekinthetők.

Krasznay Gábor,
polgármester.

A NYIREGYHÁZI SÓSTÓ

1874-dik évi fürdő idényére különösen felhívjuk a t. közönség figyelmét azon okból, mivel részint az időjárás (mely ez idén kevés esőzessel járt), részint pedig a társulat idevágó intézkedései (lecsapolás sat.) következtében, a víz oly töményített lúgos (erős) lett, mint ez már évek óta nem volt. Igen természetes, hogy a fürdőnek gyógyhatása is ez által tetemesen növekedett. A sóstó nagy sikerrel használtatik görvélyes, csuszó és köszvényes bajoknál.

A vendéglő a legjobb hírnévként örvendő Marossi vendéglősnek van átadva.

A sóstói társulat igazgatósága.

KÁLNAY LÁSZLÓ

köz- és váltó-ügyvéd

irodáját a Szarvas-utca elején fekvő Csengeri előbb Szekeres-féle 116-dik számú emeletes házban megnyitotta, melyről az érdeklettek ezennel értesítettek.

Haszonbéri hirdetmény.

Alólírtnak Nagy-Halászi mintegy 2800 holdat tevő birtoka ezenel, vagy a jövő 1875-dik év Szt.-György napjától számítandó 3 vagy 6 évre haszonbérbe vehető; bővebb felvilágosítást nyújt Dr. Heuman Ignácz ur Nyiregyházán vagy Kál-ló-Semjénben a lentirt tulajdonos

(3-2) Kállay Andrásné.

Dr. Rottman Lipót

helybeli orvos tudatja az érdeklét közönséggel, hogy május elsejétől lakását a nagydebreczeni utcába Jánoszy Andrásnak Pavlovics boltjával szemben eső házába tette át; valamint tudatja azt is, hogy napjában d. u. 2-4-ig mindennemű fogmütéteket végezend.

Előfizetési fölhívás.

1874. január 1-én új előfizést nyitottunk a „SORSOLÁSI TUDÓSÍTÓ” harmadik évfolyamára,

mely minden húzás után havonkint 2-3-or jelenik meg.

Egészévi előfizetési díj:

Budapest számára díjmentesen a házhoz hordva 2 frt.

Az osztr.-magyar tartományok számára díjmentesen postán küldve 2 frt.

Német-, Olaszország, Dunatejédelemsegek, Szerbia és Svájc számára 2 frt 50 kr.

Ujjonnan jelentkező előfizetőknek a már megjelent számok még rendelkezésre állnak.

Hirdetések olson vétetnek föl

A „sorsolási tudósító”

(10-10)

küldő hivatala
Budapest. hálvány-utca 9. sz.

384. á. ü.

1874.

Árverési hirdetés.

Jurányi Petronella, férjezett Mlináricsik Sámuelné hagyatékához tartozó 1561. számú ház folyó évi június hó 13-dik napján délután 3 órakor, a városházánál nyilvános árverésen el fog adatni.

Kelt Nyiregyházán, 1874. május 29-én tartott árvaszéki ülésben.

Kmethy István,
árvaszéki jegyző.

Lónyay Györgynek

vás. naményi gazdaságában eladó egy kitünő szépségű és jámborságu ötödffü sveitzer bika. A venni szándékozók, értekezhetnek, akár szóval akár levélben a tulajdonossal. Lakása és utolsó-posta V.-Namény.

Alulírott tisztelettel ajánlja a t. cz. közönségnek

a gyöngyösi-gőzmalom

legkitünőbb örleményeit a legolcsóbb eredeti árszabály mellett.

Gansl Adolf A.
bizom, forrártára,
Nyiregyházán.